

ΦΥΣ. 111
Τελική Εξέταση: 17-Δεκεμβρίου-2017

Πριν αρχίσετε συμπληρώστε τα στοιχεία σας (ονοματεπώνυμο και αριθμό ταυτότητας).

Ονοματεπώνυμο	Αριθμός ταυτότητας

Απενεργοποιήστε τα κινητά σας.

Σας δίνονται 12 ισοδύναμες ασκήσεις και θα πρέπει να απαντήσετε σε 10 από αυτές. Θα πρέπει να σημειώσετε τις ασκήσεις που θέλετε να βαθμολογηθούν

Προσπαθήστε να σημειώσετε καθαρά τις απαντήσεις σας σε κάθε ερώτηση και να αναφέρετε καθαρά σε ποιά σελίδα πιθανόν να συνεχίζεται η απάντησή σας.

Η μέγιστη συνολική βαθμολογία είναι 100 μονάδες.

Μπορείτε να χρησιμοποιήσετε μόνο το τυπολόγιο που σας δίνεται και απαγορεύται η χρήση οποιοδήποτε σημειώσεων, βιβλίων, κινητών.

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΣΤΕ ΜΟΝΟ ΤΙΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΠΟΥ ΣΑΣ ΔΙΝΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΜΗΝ ΚΟΨΕΤΕ ΟΠΟΙΑΔΗΠΟΤΕ ΣΕΛΙΔΑ

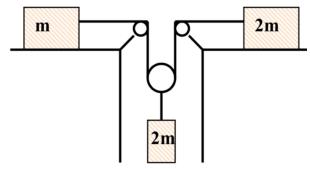
Η διάρκεια της εξέτασης είναι 200 λεπτά. Καλή Επιτυχία!

Βαθμολογία ερωτήσεων

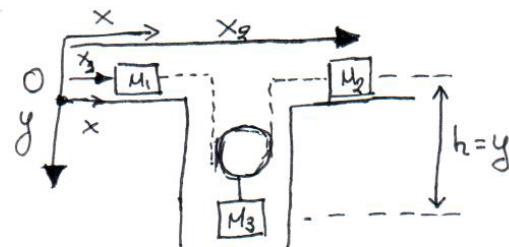
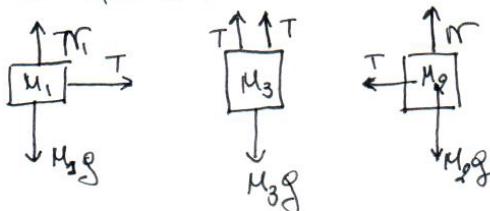
Άσκηση	Βαθμός	Άσκηση	Βαθμός
1 (10μ)		6 (10μ)	
2 (10μ)		7 (10μ)	
3 (10μ)		8 (10μ)	
4 (10μ)		9 (10μ)	
5 (10μ)		10 (10μ)	
Σύνολο 50		Σύνολο 50	
Βαθμός			

Άσκηση 1 [10μ]

Το σύστημα των τροχαλιών του διπλανού σχήματος αφήνεται να κινηθεί από την κατάσταση της ηρεμίας. Αν το νήμα που συνδέει τα δύο σώματα είναι αβαρές και οι τροχαλίες λείες και αβαρείς και δεν υπάρχουν τριβές μεταξύ των επιφανειών που έρχονται σε επαφή, να βρεθούν οι επιταχύνσεις των μαζών καθώς και η τάση του νήματος. Να εκφράσετε τις απαντήσεις σας συναρτήσει των μεγεθών m και g .

Τα διεργάλματα ελεύθερων σώματος για τα οποία είναι απαραίτητη η σύσταση είναι:

Μεριμνή μετατοπίσεων διευκολύνει από την αριστερή πλευρά (m_1 & M_1) και το ίδιο ως προς την επιφάνεια που δρισκούνται οι τομείς m_1 και m_2 . Μετατοπίσεις φοράς σημειώνονται κατά την κίνηση και προς τη δεξιά.

$$\text{Θα έχαμε: } x_2 - x_3 + 2y = \text{βικήσις σχοινού} = G\tau \Rightarrow \frac{d^2}{dt^2}(x_2 - x_3 + 2y) = 0 \Rightarrow \\ \Rightarrow \frac{d^2x_2}{dt^2} - \frac{d^2x_3}{dt^2} + 2 \frac{dy}{dt} = 0 \Rightarrow \boxed{\alpha_2 - \alpha_3 + 2\dot{y} = 0} \quad (1)$$

Εφαρμόζεται τον 2^ο νόμο των Newton για κάθε μέρος όποια παίρνει:

$$\text{Σύγκριση (1): } T = M_1 \alpha_1 \quad (3) \Rightarrow M_1 \alpha_1 = -M_2 \alpha_2 \Rightarrow m_1 \alpha_1 = -2m_2 \alpha_2 \Rightarrow \\ \text{Σύγκριση (2): } -T = M_2 \alpha_2 \quad (4) \Rightarrow \boxed{\alpha_2 = -2\alpha_1} \quad (5)$$

$$\text{Σύγκριση (3): } M_3 g - 2T = M_3 \alpha_3 \Rightarrow M_3 g - 2M_1 \alpha_1 = M_3 \alpha_3 \Rightarrow \boxed{M_3 g - T = M_3 \alpha_3} \quad (6)$$

$$\text{Από την (1) & (5) έχαμε: } \alpha_2 - (-2\alpha_1) + 2\alpha_3 = 0 \Rightarrow \boxed{\alpha_3 = -\frac{3}{2}\alpha_1} \quad (7)$$

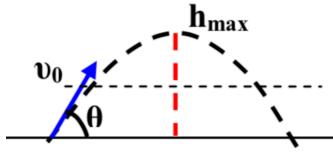
$$\text{Αναπαραγγέλλεται τη (7) στην (6) δινει: } T = M_1(g + \alpha_1) \Rightarrow T = M_1(g + \frac{3}{2}\alpha_1) \stackrel{(4)}{\Rightarrow} \\ \Rightarrow -2m_2 \alpha_2 = M_1(g + \frac{3}{2}\alpha_1) \Rightarrow -2\alpha_2 - \frac{3}{2}\alpha_1 = g \Rightarrow \boxed{\alpha_2 = -\frac{2}{7}g}$$

$$\text{Αναπαραγγέλλεται τη (5) δινει } \boxed{\alpha_1 = +\frac{1}{7}g} \text{ και από την (7) } \Rightarrow \boxed{\alpha_3 = +\frac{3}{7}g}$$

$$\text{Τέλος αντί την (3) } \boxed{T = \frac{4}{7}mg}$$

Άσκηση 2 [10μ]

Αν ρίξετε ένα βλήμα με ταχύτητα v_0 και γωνία θ ως προς τον οριζόντα, πόσο ποσοστό του συνολικού χρόνου πτήσης του βρίσκεται σε ύψος πάνω από το μισό του μέγιστου ύψους του;

$$\text{Ξέρουμε ότι το βήμα σύντομο δίνεται από τη σχέση: } v_y = v_{0y} - gt \Rightarrow t_{\text{av}} = \frac{v_{0y}}{g} \quad (1)$$

$$\text{οπότε } y = h_{\text{max}} = v_{0y}t + \frac{1}{2}gt^2 \Rightarrow h_{\text{max}} = v_{0y} \frac{v_{0y}}{g} - \frac{1}{2} \frac{v_{0y}^2}{g} \Rightarrow h_{\text{max}} = \frac{v_{0y}^2}{2g}$$

$$\text{Επειδή } v_{0y} = v_0 \sin \theta \text{ η τελευταία είσιωση δίνει: } h_{\text{max}} = \frac{v_0^2 \sin^2 \theta}{2g} \quad (2)$$

Στο μήκος των μεγαλύτερων ύψους, το βήμα έχει ταχύτητα:

$$v_y^2 - v_{0y}^2 = -2gΔh \Rightarrow v_y^2 = v_{0y}^2 - 2g \left(\frac{h_{\text{max}}}{2} - 0 \right) \Rightarrow v_y^2 = v_{0y}^2 - g h_{\text{max}} \Rightarrow$$

$$\stackrel{(2)}{\Rightarrow} v_y^2 = v_0^2 \sin^2 \theta - g \frac{v_0^2 \sin^2 \theta}{2g} \Rightarrow v_y^2 = \frac{v_0^2 \sin^2 \theta}{2} \Rightarrow v_{y,\frac{h_{\text{max}}}{2}} = \frac{\sqrt{2} v_0 \sin \theta}{2} \quad (3)$$

$$\begin{aligned} \text{Ο χρόνος που χρειάζεται για να αναρριχηθεί στην ταχύτητα αυτή κινούμενο} \\ \text{από νίκαια προς τα μέσα θα είναι: } v_{y=h_{\text{max}}/2} = v_{0y} - gt_1 \Rightarrow t_1 = \frac{v_{0y} - v_{y=h_{\text{max}}/2}}{g} \\ \Rightarrow t_1 = \frac{v_0 \sin \theta - \frac{\sqrt{2} v_0 \sin \theta}{2}}{g} \Rightarrow t_1 = \frac{(1 - \frac{\sqrt{2}}{2}) v_0 \sin \theta}{g} \quad (4) \end{aligned}$$

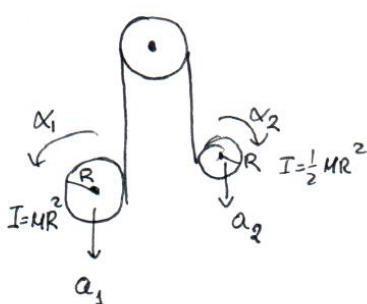
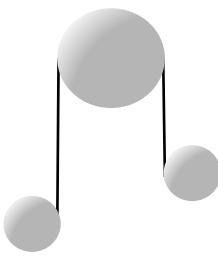
Ο χρόνος που χρειάζεται για να κινηθεί από το $\frac{h_{\text{max}}}{2}$ στο h_{max} είναι:

$$t_2 = t_{\text{av}} - t_1 \stackrel{(1) \& (4)}{\Rightarrow} t_2 = \frac{v_0 \sin \theta}{g} - \left(1 - \frac{\sqrt{2}}{2} \right) \frac{v_0 \sin \theta}{g} \Rightarrow t_2 = \frac{\sqrt{2} v_0 \sin \theta}{2g} \quad (5)$$

$$\begin{aligned} \text{Επιλέγουμε το ποσοστό χρόνου από το } \frac{h_{\text{max}}}{2} \rightarrow h_{\text{max}} \text{ είναι } \frac{t_2}{t_{\text{av}}} = \frac{\frac{\sqrt{2} v_0 \sin \theta}{2g}}{\frac{v_0 \sin \theta}{g}} = \frac{\sqrt{2}}{2} \\ \Rightarrow \frac{t_2}{t_{\text{av}}} = \frac{1}{\sqrt{2}} \Leftrightarrow \frac{t_2}{t_{\text{av}}} \approx 70\% \end{aligned}$$

Άσκηση 3 [10μ]

Αβαρές νήμα είναι τυλιγμένο γύρω από δύο μικρές τροχαλίες μάζας M και ακτίνας R . Η μία τροχαλία είναι κοίλη (θεωρήστε την ως στεφάνη) ενώ η άλλη είναι συμπαγής (θεωρήστε την ως δίσκο). Το σχοινί περνά από μία άλλη τρίτη τροχαλία που είναι λεία και αβαρής ούτως ώστε οι μικρές τροχαλίες να βρίσκονται εκατέρωθεν της μεγάλης αυτής τροχαλίας όπως φαίνεται στο σχήμα. Το σύστημα κρατιέται αρχικά ακίνητο και κατόπιν αφήνεται ελεύθερο να κινηθεί. Οι δύο τροχαλίες αρχίζουν να κατεβαίνουν και το σχοινί ξετιλύγεται. Να βρεθούν η μεταφορική και γωνιακή επιτάχυνση των δύο μικρών τροχαλιών και η τάση του νήματος.

Εφαρμόζεται τον 2^ο νόμο των Newton για την μεταφορική και περιστροφική κίνηση των τροχαλιών.

$$\begin{array}{l} \text{Μεταφορική: } Mg - T = Ma_1 \\ \text{κίνηση: } Mg - T = Ma_2 \end{array} \Rightarrow \boxed{\begin{array}{l} a_1 = a_2 \\ \hline \end{array}} \quad (1)$$

$$\begin{array}{l} \text{Περιστροφική: } TR = MR^2 \alpha_1 \\ \text{κίνηση: } TR = \frac{1}{2} MR^2 \alpha_2 \end{array} \Rightarrow \boxed{\begin{array}{l} \alpha_1 = \frac{1}{2} \alpha_2 \\ \hline \end{array}} \quad (2)$$

$$\begin{array}{l} \text{Αλλά η γραμμική επιτάχυνση είναι: } a_1 = R\alpha_1 \\ a_2 = R\alpha_2 \end{array} \Rightarrow \boxed{\begin{array}{l} (a_1 + a_2) = R(\alpha_1 + \alpha_2) \\ \hline \end{array}} \quad (3)$$

Τον ευφράτει στην αρχή διασημοτικότητας του νήματος

Αριθμούσαντες τις (1) και (2) στην (3) οποιας έχουμε:

$$2a_1 = R \left(\frac{1}{2} \alpha_2 + \alpha_2 \right) \Rightarrow 2a_1 = \frac{3}{2} R \alpha_2 \Rightarrow \boxed{2a_1 = \frac{3}{2} R \alpha_2 = 3R\alpha_1}$$

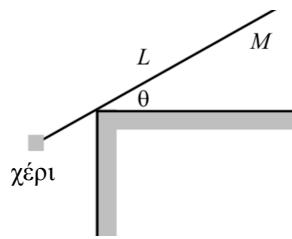
$$\text{Επομένως η τάση θα είναι: } T = MR\alpha_1 \Rightarrow T = M R \frac{2\alpha_1}{3R} \Rightarrow \boxed{T = M \frac{2}{3} \alpha_1}$$

$$\begin{array}{l} \text{Αριθμούσαντες την } T \text{ στη } Mg - T = Ma_1 \Rightarrow Mg - \frac{2}{3} Ma_1 = Ma_1 \Rightarrow Mg = \frac{5}{3} Ma_1 \\ \Rightarrow \boxed{a_1 = \frac{3}{5} g} \end{array}$$

$$\begin{array}{l} \text{Έπομένως } 2a_1 = 3R\alpha_1 \Rightarrow \alpha_1 = \frac{2}{3} \frac{a_1}{R} \Rightarrow \alpha_1 = \frac{2}{3} \frac{g}{5} \Rightarrow \\ \Rightarrow \boxed{\alpha_1 = \frac{2}{5} g} \quad \text{και } \alpha_2 = 2\alpha_1 \Rightarrow \boxed{\alpha_2 = \frac{4}{5} g} \end{array}$$

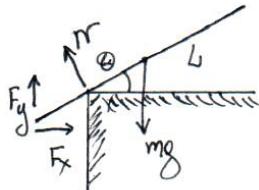
Άσκηση 4 [10μ]

Θεωρήστε ότι κρατάτε με το χέρι σας το ένα άκρο μιας ράβδου μήκους L και μάζας M όπως φαίνεται στο διπλανό σχήμα. Σε απόσταση $L/4$ από το άκρο που κρατάτε, η ράβδος ακουμπά στη λεία γωνία ενός τραπεζιού. Η ράβδος σχηματίζει γωνία θ με την οριζόντια διεύθυνση.

(a) Ποια δύναμη θα πρέπει να ασκήσετε στη ράβδο ώστε να παραμείνει στη θέση αυτή; [7μ]

(β) Σε ποια γωνία θ η κατακόρυφη συνιστώσα της δύναμης που ασκεί το χέρι είναι μηδέν; [3μ]

Η γωνία του χραντερού είναι θ , οπότε η αντίδραση είναι μάζες $\times g$ παράλληλη στην πλευρά της ράβδου. Θεωρήστε τις ροτίστριες ως προς τα άκρα της ράβδου που εφαρμόζονται στη διατήρηση χερού.

$$\sum \vec{F} = \vec{0} \Rightarrow mg \frac{L}{2} \cos \theta = N \frac{L}{2} \Rightarrow N = 2mg \cos \theta \quad (1)$$

Εφαρμόζονται τον 2° ρότο των Newton στις x και y - διεισδύσεις:

$$\sum F_x = 0 \Rightarrow F_x - N_x = 0 \Rightarrow F_x = N_x \Rightarrow F_x = N \sin \theta \stackrel{(1)}{\Rightarrow} F_x = 2mg \cos \theta \sin \theta$$

$$\sum F_y = 0 \Rightarrow F_y + N_y - mg = 0 \Rightarrow F_y = mg - N_y = mg - N \cos \theta \stackrel{(1)}{\Rightarrow} F_y = mg - 2mg \cos^2 \theta$$

To μετρικό της διατήρησης που εφαρμόζεται είναι:

$$|F|^2 = F_x^2 + F_y^2 = mg^2 \left[4 \cos^2 \theta \sin^2 \theta + (1 - 2 \cos^2 \theta)^2 \right] = mg^2 \left[4 \cos^2 \theta \sin^2 \theta + (1 + 4 \cos^2 \theta - 4 \cos^4 \theta) \right]$$

$$\Rightarrow |F|^2 = mg^2 \left[4 \cos^2 \theta (1 - \cos^2 \theta) + (1 + 4 \cos^2 \theta - 4 \cos^4 \theta) \right] = mg^2 \left[4 \cos^2 \theta - 4 \cos^4 \theta + 1 + 4 \cos^2 \theta - 4 \cos^4 \theta \right]$$

$$\Rightarrow |F|^2 = mg^2 \Rightarrow |F| = mg \quad \text{που είναι ανεξάργητη σε γωνία } \theta$$

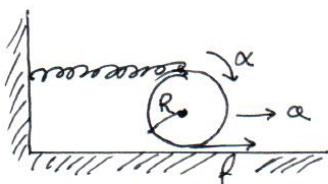
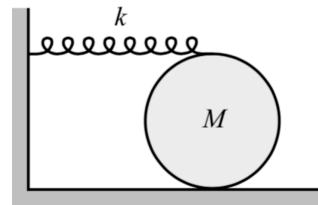
Η $F_y = 0$ ήταν $mg - 2mg \cos^2 \theta = 0 \Rightarrow 1 - 2 \cos^2 \theta = 0 \Rightarrow \cos^2 \theta = \frac{1}{2} \Rightarrow \cos \theta = \frac{\sqrt{2}}{2}$

$\Rightarrow \theta = 45^\circ$ Το γυρίσιμης μεγαλύτερη στο $45^\circ \rightarrow F_y > 0$ οπότε στρώνεται προς τα πάνω.

Το γυρίσιμης μεγαλύτερη στο $45^\circ \rightarrow F_y < 0$ οπότε στρώνεται προς τα κάτω.

Άσκηση 5 [10μ]

Ένας συμπαγής κύλινδρος μάζας m και ακτίνας R συνδέεται με ελατήριο σταθεράς k όπως στο διπλανό σχήμα. Αν ο κύλινδρος εκτελεί κύληση χωρίς ολίσθηση ποια είναι η συχνότητα των μικρών ταλαντώσεων του κυλίνδρου; Υπόδειξη: το πάνω τμήμα του κυλίνδρου κινείται διπλάσια απόσταση από αυτή του κέντρου του κυλίνδρου.

Αν το κέντρο του κυλίνδρου κινθεί κατά βαθός απόσταση x πάνω το πάνω μέρος του κυλίνδρου θα κινθεί κατέως με απόσταση $2x$. Αυτό γίνεται ειναιδα κατανοητο απειροστικής ουσίας Βρισκόμαστε στο κέντρο του κυλίνδρου και βλέπουμε ότι διανύουμε το πάνω τμήμα του κυλίνδρου κινθεί κατέως x πάνω το πάνω μέρος του θα κινθεί επίσης κατέως x καθώς αυτός ανιδέτης κατευθείται.

Θεωρούμε τις δυνάμεις που δραίνουν στον κυλίνδρο, σε πρώτη περιπτώση στην κίνησή του. Αυτές θα είναι η διαταραχή επαναφοράς του ελαστηρίου $F_{el} = -k(2x)$ που εφαρμόζεται στο πάνω τμήμα του κυλίνδρου και η διαταραχή της τροχής f_f που οποια δυνατότητα έχει είτε θετική ή αρνητική φύση.

$$\text{Ανά τον } 2^{\text{ο}} \text{ νότιο του Newton θα έχουμε: } \boxed{\ddot{x} = \frac{f_f - k(2x)}{m}} \quad (1)$$

$\text{Ο } 2^{\text{ο}} \text{ νότος του Newton για περιστροφική κίνηση (διερμάτει προς το κέντρον κυλίνδρου):}$

$$\begin{aligned} \sum \vec{\tau} &= I \ddot{\alpha} \Rightarrow \vec{\tau}_{F_{el}} + \vec{\tau}_f = I \ddot{\alpha} \Rightarrow -f_f R - 2kxR = \frac{1}{2} m R^2 \frac{\ddot{\alpha}}{R} \Rightarrow \\ &\Rightarrow \boxed{\ddot{x} = \frac{-2f_f - 4kx}{m}} \quad (2) \end{aligned}$$

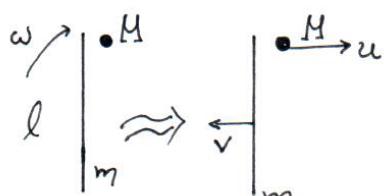
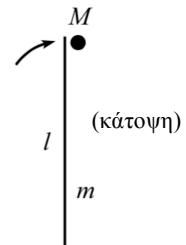
Λιγότερη την (1) ως προς f_f με αποτελεστική στην (2): $f_f = m\ddot{x} + 2kx$

$$-2m\ddot{x} - 4kx = m\ddot{x} \Rightarrow 3m\ddot{x} = -4kx \Rightarrow \ddot{x} = -\frac{4}{3} \frac{k}{m} x \Rightarrow \boxed{x = -\frac{8}{3} \frac{k}{m} t^2}$$

$$\text{Επομένως η χακατή συχνότητα θα είναι: } \omega^2 = \frac{8}{3} \frac{k}{m} \Rightarrow \boxed{\omega = \sqrt{\frac{8}{3} \frac{k}{m}}}$$

Άσκηση 6 [10μ]

Μία ομογενής ράβδος μάζας m και μήκους l περιστρέφεται ως προς το κέντρο μάζας της πάνω στη λεία οριζόντια επιφάνεια ενός τραπεζιού. Η ράβδος δεν είναι στερεωμένη σε κάποιο σημείο ή άξονα. Θεωρήστε ότι τοποθετείτε πάνω στην επιφάνεια του τραπεζιού μία μάζα M και σε τέτοια θέση ώστε το άκρο της ράβδου να συγκρουστεί με τη μάζα, όπως φαίνεται στο σχήμα. Η σύγκρουση είναι ελαστική. Ποια θα πρέπει να είναι η τιμή της μάζας M ώστε μετά τη σύγκρουση η κίνηση της ράβδου να είναι μόνο μεταφορική και όχι περιστροφική;

Έχουμε ελαστική σύγκρουση των γεμάτων, καθώς στο σημείο μας δεν δρουν ελαστικές δυνάμεις ή ροπές. Επομένως διατηρούνται η αρχή της κινητικής ενέργειας και η αριθμητική.

$$\text{Από διατήρηση της αρχής της ενέργειας: } \tilde{P}_{\text{ορ}}^i = \tilde{P}_{\text{ορ}}^f \Rightarrow 0 = Mu - mv \quad (1)$$

$$\text{Από διατήρηση της κινητικής ενέργειας: } E_{\text{κιν}}^i = E_{\text{κιν}}^f \Rightarrow \frac{1}{2} I \omega^2 = \frac{1}{2} Mu^2 + \frac{1}{2} mv^2 \quad (2)$$

$$\text{Από διατήρηση της σφραγιδοφορίας: } \dot{\ell}^i = \dot{\ell}^f \Rightarrow I_p \omega = Mu \frac{l}{2} + \phi \quad (3)$$

Η σφραγιδοφορή της ράβδου είναι φυσικός βασικός στοιχείος, γιατί δεν περιστρέφεται και η ταχύτητα των κέντρων μάζας περνά από το σημείο ως προς το οποίο διευρύνεται η περιστροφής (το κέντρο της ράβδου).

$$\text{Από την (3) θέλουμε: } u = 2 \frac{I_p \omega}{M l} \xrightarrow{I_p = \frac{ml^2}{12}} u = 2 \frac{m l^2}{6 M l} \omega \Rightarrow u = \frac{ml\omega}{6M} \quad (4)$$

$$\text{Ανακαταστρέψτε στην εξίσωση (1) } \Rightarrow v = \frac{M}{m} u = \frac{M}{m} \frac{ml\omega}{6M} \Rightarrow v = \frac{wl}{6} \quad (5)$$

Τίδος ανακαταστρέψτε των u και v στην εξίσωση (2) θά διάλεγε:

$$\frac{1}{2} \frac{1}{12} \frac{ml^2}{m} \omega^2 = \frac{1}{2} \mu \frac{ml^2}{36M^2} \omega^2 + \frac{1}{2} \mu \frac{l^2}{36} \omega^2 \Rightarrow 1 = \frac{1}{3} + \frac{m}{3M} \Rightarrow 2 = \frac{m}{M} \Rightarrow M = \frac{m}{2}$$

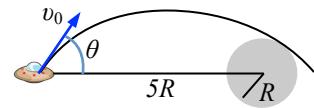
Άσκηση 7 [10μ]

Φανταστείτε ένα διαστημόπλοιο ακίνητο κοντά σε ένα πλανήτη μάζας M και ακτίνας R . Το διαστημόπλοιο βρίσκεται σε απόσταση $5R$ από το κέντρο του πλανήτη.

(α) Κάποια στιγμή αφήνει ένα πακέτο με μηδενική αρχική ταχύτητα να πέσει στον πλανήτη.

Ποια η ταχύτητα με την οποία θα φθάσει το πακέτο στην επιφάνεια του πλανήτη; [3μ]

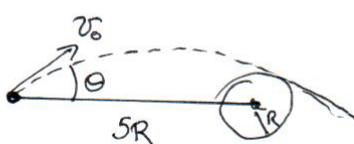
(β) Φανταστείτε τώρα ότι το πακέτο εκτοξεύεται με αρχική ταχύτητα v_0 και γωνία θ ως προς την ευθεία που ενώνει το κέντρο του πλανήτη με τη θέση του διαστημόπλοιου. Ποια θα πρέπει να είναι η τιμή της ταχύτητας v_0 ώστε το πακέτο να περάσει εφαπτομενικά της επιφάνειας του πλανήτη; [7μ]

(α) Από διεξήγαγνη στη συγκεκρινή ενέργειας έχουμε ότι:

$$\begin{aligned} E_{\text{kin}}^i &= E_{\text{kin}}^f \Rightarrow -G \frac{Mm}{r_\delta} = \frac{1}{2} m v_n^2 - G \frac{Mm}{r_n} \Rightarrow \\ &\Rightarrow -G \frac{Mm}{5R_n} = \frac{1}{2} m v_n^2 - G \frac{Mm}{R_n} \Rightarrow \frac{1}{2} v_n^2 = GM \left(\frac{1}{R_n} - \frac{1}{5R_n} \right) \Rightarrow \\ &\Rightarrow \frac{1}{2} v_n^2 = GM \frac{4}{5R_n} \Rightarrow \boxed{v_n = \sqrt{\frac{8}{5R_n} GM}} \end{aligned}$$

(β) Στη συγκεκρινή περίπτωση έχουμε πάλι διεξήγαγνη ενέργειας αλλά η σφραγίδωση των συνθηκών διατηρείται:

$$E_{\text{kin}}^i = E_{\text{kin}}^f \Rightarrow \frac{1}{2} m v_0^2 - G \frac{Mm}{5R_n} = \frac{1}{2} m v'^2 - G \frac{Mm}{R_n}$$

Η σφραγίδωση των συνθηκών αρχικά είναι:

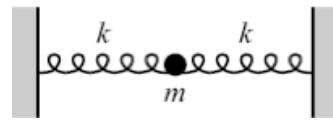
$$\begin{cases} l^i = m v_0 \sin \theta \cdot 5R_n & (\text{καθίσταται η πορεία σε έναν πλανήτη}) \\ l^f = m v' R_n & (\text{ταχύτητα στη σύναψη}) \end{cases} \Rightarrow m v_0 \sin \theta \cdot 5R_n = m v' R_n \Rightarrow \boxed{v' = 5 v_0 \sin \theta.} \quad (A)$$

Ανανεώσοντας στην εδίωση της ενέργειας θίνει:

$$\begin{aligned} \frac{1}{2} m v_0^2 - G \frac{Mm}{5R_n} &= \frac{1}{2} m (25 v_0^2 \sin^2 \theta) - G \frac{Mm}{R_n} \Rightarrow \frac{1}{2} v_0^2 (1 - 25 \sin^2 \theta) = GM \left(\frac{1}{5R_n} - \frac{1}{R_n} \right) \\ \Rightarrow \frac{1}{2} v_0^2 (25 \sin^2 \theta - 1) &= GM \frac{4}{5R_n} \Rightarrow v_0^2 = \frac{8}{5R_n} \frac{GM}{(25 \sin^2 \theta - 1)} \Rightarrow \boxed{v_0 = \sqrt{\frac{8}{5R_n} \frac{GM}{(25 \sin^2 \theta - 1)}}} \end{aligned}$$

Άσκηση 8 [10μ]

Τα ελατήρια του διπλανού σχήματος βρίσκονται στα φυσικά τους μήκη (μήκος ηρεμίας). Η μάζα ταλαντώνεται κατά μήκος των ελατηρίων (δηλαδή παράλληλα προς τη διεύθυνση των ελατηρίων) με πλάτος ταλάντωσης d . Κάποια στιγμή (υποθέστε αυτή είναι η $t = 0$) η μάζα βρίσκεται στη θέση $x = d/2$ κινούμενη προς τα δεξιά, αφαιρούμε το δεξιό ελατήριο.

(α) Υπολογίστε τη συχνότητα ταλάντωσης της μάζας στο σύστημα των δύο ελατηρίων και την εξίσωση της θέσης της μάζας. [3μ]

(β) Ποια είναι η εξίσωση $x(t)$ που περιγράφει τη θέση της μάζας όταν αφαιρεθεί το δεξιό ελατήριο; Θα πρέπει να βρείτε όλους τους όρους που καθορίζουν την εξίσωση αυτή συναρτήσει των δεδομένων του προβλήματος και να μην γράψετε απλά μία εξίσωση. [6μ]

(γ) Ποιο είναι το πλάτος της νέας ταλάντωσης; [1μ]

Όταν η μάζα m κινείται, το ισαριθμικό συστήμα είναι το άλλα επιφυλλίτες, κατά το οποίο x .

Επομένως $\Delta x_1 = -\Delta x_2$ όπου Δx_1 και Δx_2 διεπιφυλλίτες των δύο ελατηρίων.

$$\begin{aligned} \text{Θέσης όταν } \Delta x_1 = -\Delta x_2 = \Delta x \text{ Δα έχουμε: } F &= -k\Delta x_1 - (-k \cdot \Delta x_2) \Rightarrow \\ &\Rightarrow F = -k\Delta x_1 + k\Delta x_2 \Rightarrow F = -k\Delta x_1 + k(-\Delta x_1) \Rightarrow F = -2k\Delta x \Rightarrow \\ &\Rightarrow m \ddot{x} = -2kx \Rightarrow \ddot{x} = -\frac{2k}{m}x \Rightarrow \boxed{\omega = \sqrt{\frac{2k}{m}}} \Rightarrow \boxed{f = \frac{1}{2\pi} \sqrt{\frac{2k}{m}}} \end{aligned}$$

Αριθμητική λύση: $k' = 2k$

(β) Χρειάζεται να υπολογίσονται οι αρχικές συνθήκες του προβλήματος για να προβληθεί την διανομή της αρχικής ταλάντωσης.

Η εργασία στη δέση της μάζας ήταν ταλαντώντας με το δύο ελατήρια είναι:

$$\boxed{\dot{x}(t) = A \cos \omega t + B \sin \omega t} \quad (1).$$

Τη σεργκτή $t=0$ το σώμα βρίσκεται σε δέση $\frac{\phi}{2}$.

Το σώμα σε δέση αωνή $\frac{\phi}{2}$ έχει ταχύτητα v . Η ενέργεια του αιχματού σε δέση $x = \frac{\phi}{2}$ είναι το άθροισμα της κινητικής και διατελεσμένης ενέργειας των ταλαντώντων και αυτή ισούται με την ολική ενέργεια των διεργών ηλεκτρικών ταλαντώντων αφού η πυκνότητα είστε καταγραφέται: Αριθμητική λύση:

$$E_{\text{kin}} = \frac{1}{2} k' d^2 = \frac{1}{2} k \left(\frac{d}{2}\right)^2 + \frac{1}{2} m v^2 \text{ οπως } k' = 2k \text{ αποτελεί την σχέση (a) σαφής}$$

$$\Rightarrow \frac{1}{2} (2k) d^2 = \frac{1}{2} 2k \frac{d^2}{4} + \frac{1}{2} m v^2 \Rightarrow m v^2 = d^2 \left(2k - \frac{k}{2}\right) \Rightarrow v^2 = \frac{d^2}{m} \frac{3k}{2} \Rightarrow$$

$$\Rightarrow v = d \sqrt{\frac{3k}{2m}} \quad (2)$$

Όταν αρχιγίνεται το δεύτερο ελατήριο, η εξίσωση (1), θα γίνει:

$$\omega = \sqrt{\frac{k}{m}} \text{ εφόσον υπάρχει τώρα ένα ελατήριο}$$

Εντούτης παραγγίγονται την (1) τα πέρασμα την ταχύτητα:

$$v(t) = -A \omega \sin(\omega t) + B \omega \cos(\omega t) \quad (3)$$

$$\text{Άλλια } x(t=0) = x_0 \Rightarrow A \cos(\omega t)^0 + B \sin(\omega t)^0 = \frac{d}{2} \Rightarrow A = \frac{d}{2} \quad (4)$$

Ανώ την (2) και (3) ισούται:

$$v(t=0) = -A \omega \sin(0)^0 + B \omega \cos(0)^1 = d \sqrt{\frac{3k}{2m}} \Rightarrow B \sqrt{\frac{k}{m}} = d \sqrt{\frac{3}{2}} \sqrt{\frac{k}{m}} \Rightarrow$$

$$\Rightarrow B = d \sqrt{\frac{3}{2}} \quad (5)$$

Ενδιένω ανώ την (4) και (5) ανανεώνοντας την (1) τα πέρασμα την

εξίσωση μικρότερη:

$$x(t) = \frac{d}{2} \cos(\omega t) + d \sqrt{\frac{3}{2}} \sin(\omega t)$$

(g) Το πλάισ της νέας τελευταίας λύσης να παρίσταται ως το λαπτίκι της δύο τρόπων.

$$(1) \text{ Ανώ την εξίσωση της ταχύτητας } v(t) = \frac{dx}{dt} = -\omega A \sin(\omega t) + B \omega \cos(\omega t) \quad \left. \right\}$$

Συναρπάζει την εξίσωση της ταχύτητας $\frac{dx}{dt} = 0 = v(t)$

$$-\omega A \sin(\omega t) + B \omega \cos(\omega t) = 0 \Rightarrow \frac{\sin(\omega t)}{\cos(\omega t)} = \tan(\omega t) = \frac{B}{A} \quad \begin{array}{l} \sqrt{A^2 + B^2} \\ \omega t \end{array} \quad B$$

Το πλάισ σημαίνει ότι: $C = \sqrt{A^2 + B^2} = \sqrt{\frac{d^2}{4} + d^2 \frac{3}{2}} \Rightarrow$

$$\Rightarrow C = d \sqrt{\frac{7}{2}} \quad \text{πλάισ}$$

(2) Ενας άλλος τρόπος είναι να δευτερίσουμε την απόταξη της λύσης:

$$x(t) = C \cos(\omega t + \varphi) = C [\cos(\omega t) \cos(\varphi) - \sin(\omega t) \sin(\varphi)] = A \cos(\omega t) + B \sin(\omega t)$$

Erfolgenes geveva eivai i ges da poenca:

$$\begin{aligned} C \cos \phi &= A \\ C \sin \phi &= -B \end{aligned} \quad \left\{ \begin{aligned} A^2 &= C^2 \cos^2 \phi \\ B^2 &= C^2 \sin^2 \phi \end{aligned} \right\} \Rightarrow A^2 + B^2 = C^2 \Rightarrow C = \sqrt{A^2 + B^2}$$

ηρω

$$C = d \sqrt{\frac{7}{2}}$$

και οικειοις

Άσκηση 9 [10μ]

- Ένας ανελκυστήρας χωρίς οροφή ανεβαίνει με σταθερή ταχύτητα $v_o = 10.0 \text{ m/s}$. Μέσα στον ανελκυστήρα στέκεται ένα παιδί σε ύψος 2.0m από το δάπεδο του ανελκυστήρα. Το παιδί εκτοξεύει κατακόρυφα προς τα πάνω μια μπάλα με ταχύτητα $v_{μπ} = 20 \text{ m/s}$ ως προς τον ανελκυστήρα. Την στιγμή που εκτοξεύει την μπάλα, ο ανελκυστήρας βρίσκεται σε ύψος 28.0m από το έδαφος. (α) Ποιο το μέγιστος ύψος ως προς το έδαφος στο οποίο φθάνει η μπάλα; [3μ]
 (β) Πόσος χρόνος από την στιγμή της εκτόξευσής της χρειάζεται ώστε η μπάλα να πέσει στο δάπεδο του ανελκυστήρα; [4μ].
 (γ) Σε ποιο ύψος ως προς το έδαφος βρίσκεται ο ανελκυστήρας όταν η μπάλα πέφτει στο δάπεδο του ανελκυστήρα. [3μ]

(Σημείωση: Θεωρήστε αμελητέα την αντίσταση του αέρα).

(α) Θεωρούμε δευτερική φορά κινητική προς τα πάνω. Έτσι ότι η αρχική ταχύτητα εντοξεύσεως είναι v_0 ως προς το έδαφος.

$$\text{Θα έχουμε } v_0 = v_{0\text{ έργη}} = v_{0\text{ μην}} + v_{μην} \Rightarrow v_0 = 10 \text{ m/s} + 20 \text{ m/s} \Rightarrow v_0 = 30 \text{ m/s}$$

Το λιγότερο ύψος η ταχύτητας μηνών θα είναι 0 m/s. Εφαρμόζομε την εξίσωση της κυρτότητας: $v_f^2 - v_i^2 = 2g\Delta s \Rightarrow 0 - v_0^2 = -2g\Delta s \Rightarrow \Delta s = \frac{v_0^2}{2g} \Rightarrow \Delta s = h_{max} = \frac{30^2}{2 \cdot 9.81} \Rightarrow h_{max} = 45.9 \text{ m}$

$$\text{Το λιγότερο ύψος της βασικής ως προς το έδαφος θα είναι: } H_{max} = h_{max} + h_{μην} + h_{μην} \\ \Rightarrow H_{max} = 45.9 \text{ m} + 28 \text{ m} + 2 \text{ m} \Rightarrow H_{max} = 75.9 \text{ m}$$

(β) Για να λρούμε το χρόνο που απαιτείται για την πτώση της μπάλας μέχρι να πέσει και πάλι στον ανελκυστήρα θα δουλέψουμε τη δύο διαφορετικών τρόπων:

1ος Τρόπος

Δουλέψουμε το είσιμην αναθρότο του φεγγιαστήρα, σε οποιοικαίται με την ταχύτητα και επομένως είναι αναρρεγατό. Το σίγαρτα αυτή, η διάρη της μπάλας σε μια οποιωδή ποτέ χρονική σεγκίδη είναι:

$$y = y_0 + v_{μην} t - \frac{1}{2} g t^2 \quad \text{όπου } v_{μην} \text{ η ταχύτητα της μπάλας ως προς τον ανελκυστήρα.}$$

Όταν η τιμή της επιστρίψεως στο δέντρο των ανθυγειών $y_{4m} = 0m$
 Ενδιάμεση χρειάζεται να δισούμε στη διεύρυνσης εφίσιων: ($t = t_{\text{πτώσης}}$)
 $0 = 2m + 20t_{\text{πτώσης}} - \frac{1}{2}gt^2 \Rightarrow t_{\text{πτώσης}} = \frac{-20 \pm \sqrt{20^2 - 4 \cdot 9.81}}{9.81} \Rightarrow t_{\text{πτώσης}} = \begin{cases} 4.18s \\ -0.10s \end{cases}$
 Θεωρήστε $t_{\text{πτώσης}} = 4.18s$. Η ίδια διεύρυνση αναπτύχθηκε στο
 χρόνο που ανατίθεται από την πτώση και κατέβηκε στην αντίστροφη της $2m$
 από τη δέντρο των ανθυγειών στη δέσμη που δριπέτεται στην θάλα
 και αναπτύχθηκε σεχύντα $20m/s$ ως προς την ανελκυστήρα.

2ος Τρόπος

Χρησιμοποιούμε την εύκατη αναφύση του έδαφου. Στην περίπτωση αυτή δύναται
 ο άνθρωπος να χρησιμοποιήσει την εφίσιων δέσμη των ανθυγειών και την
 εφίσιων δέσμη της πτώσης. Ο άνθρωπος να δισούμε την εύκατη την διαδικασία
 για το ονόμα της δύο είδης δριπέτεται στην ίδια δέσμη στην ίδια χρονική σεγκέντη

$$\begin{aligned} y_{\text{av}} &= y_{0\text{av}} + v_{0\text{av}} t \\ y_{\text{av}} &= y_{0\text{πτώσης}} + v_{0\text{πτώσης}} t - \frac{1}{2}gt^2 \end{aligned} \quad \left. \begin{array}{l} \\ \end{array} \right\} \Rightarrow y_{0\text{av}} + v_{0\text{av}} t = y_{0\text{πτώσης}} + v_{0\text{πτώσης}} t - \frac{1}{2}gt^2$$

Από $y_{0\text{av}} - y_{0\text{πτώσης}} = -2m$ και $v_{0\text{πτώσης}} = 30m/s$

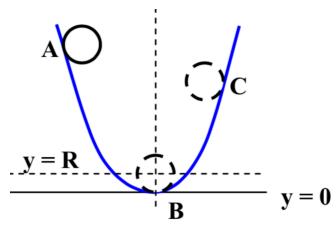
$$\begin{aligned} \Rightarrow y_{0\text{πτώσης}} - y_{0\text{av}} + (v_{0\text{πτώσης}} - v_{0\text{av}})t - \frac{1}{2}gt^2 &= 0 \Rightarrow 2m + (30 - 10)t - \frac{1}{2}gt^2 = 0 \Rightarrow \\ \Rightarrow 2m + 20m/s \cdot t - \frac{1}{2}gt^2 &= 0 \quad \text{η μονοία είναι η ίδια εφίσιων που δριπέτεται γηρώ.} \end{aligned}$$

(g) Ο ανελκυστήρας μετέβει την ίδια χρόνο που κατέβει και στην πτώση.

$$\text{Ενδιάμεση } y_{\text{av}}^f = y_{0\text{av}} + v_{0\text{av}} \cdot t_{\text{πτώσης}} = 28m + 10 \cdot \frac{m}{s} \cdot 4.18s \Rightarrow y_{\text{av}}^f = 69.8m$$

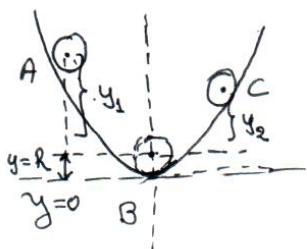
Άσκηση 10 [10μ]

Ένας ομοιόμορφος και ομοιογενής κύλινδρος ακτίνας R κυλά από την κατάσταση της ηρεμίας προς το κατώτερο μέρος ενός παραβολικού σωλήνα όπως φαίνεται στο διπλανό σχήμα. Η εξίσωση επιφάνειας του σωλήνα είναι $y = \frac{1}{2} D x^2$. Ο κύλινδρος δεν ολισθαίνει από το σημείο A

στο σημείο B αλλά η επιφάνεια του σωλήνα μεταξύ των σημείων B και C είναι λεία.

Σε ποιο ύψος από την πλευρά του σημείου C θα ανέβει ο κύλινδρος; Φανταστείτε ότι αντί του κυλίνδρου χρησιμοποιείτε μία ομοιόμορφη και ομοιογενή σφαίρα ακτίνας ίσης με την ακτίνα του κυλίνδρου. Σε ποιο ύψος θα ανέβει η σφαίρα αν αφαιθεί από το ίδιο ύψος A που αφέθηκε ο κύλινδρος και οι υπόλοιπες συνθήκες του προβλήματος είναι ακριβώς ίδιες;

Ανά τη συγκριτική πορεία των γεωμετρικών γραμμών, δεν βορσάκει να υπολογισαντες τη δύναμη τριβής που δρᾷ σεν κύλινδρο.
Επομένως θα πρέπει να λιγοστήσει τη γραμμή της χρησιμοποίησης των βεδίδαντων ενέργειας για να αυξηθείσαντες στην ενέργεια της γε διαφορετικές επιφέρουσες.

Η γραμμή δράσης στη σημείωση της διαδρομής από το A → B. Εσάσηστο είναι στατικής γραμμής αφού ο κύλινδρος ευελιξεί μεταξύ χωρίς άλισθηση, και επομένως δεν παραγγίζεται έργο.

Τέτοια γραμμή στη σημείωση της διαδρομής από το B στο C δεν υπάρχει γραμμή, και ο κύλινδρος πιστά πηγαίνει από το B στο C αλλά συνεχίζει να περισσέρθεται μια και δεν υπάρχουν εξωτερικές ποντίσεις για να προκαλέσουν αλλαγή στη σαστοροή του ή οποια διατρέπεται. Εφαρμόζουμε επομένως διατύπωσης της ενέργειας σε 2 βιβλία. Την πρώτη από το A → B και μαζίνια από το B → C.

Θεωράμε επιπλέον τη διαδικασία ενέργειας της σημείου B (κορυφής της παραβολής) όπου $y = R$. Θα ισχύει επομένως $E_A = mgy_1$ (1)

Όταν ο κύλινδρος φθάνει στη σημείο B έχει αποκτήσει κινητική ενέργεια λόγω μεσαφοράς και κινητικής ενέργειας λόγω περιστροφής:

$$E_{kin}^B = \frac{1}{2} m v_{kin}^2 + \frac{1}{2} I_{kin} \omega_k^2 = \frac{1}{2} m v_{kin}^2 + \frac{1}{2} I_{kin} \frac{v_{kin}^2}{R^2} = \frac{1}{2} \left(m + \frac{I}{R^2} \right) v_{kin}^2 \quad (2)$$

Τη γαλοναρά από το $B \rightarrow C$ δεν υπάρχει στρίβη, και επομένως ο μήκος δεν
μπορεί να κυλίσει. Ανεβαίνει στο C περισσεύοντας γιατί από το κέντρο βάσης του
τέλος από το C η γραφική συχνάτα του φεύγει αλλά εξαντλείται
περισσότερα και γίνεται τοχή της ω.

Κατά τη διεύρυνση BC η κινητική ενέργεια περιστροφής παραμένει σταθερή
και επομένως φέρεται στο από το C η ενέργεια των κυλίνδρων είναι:

$$\boxed{E_C = mg y_2 + \frac{1}{2} I \omega^2} \quad (3)$$

Εφαρμόζεται διεύρυνσης ενέργειας

$$\begin{cases} E_A = E_B \\ E_B = E_C \end{cases} \Rightarrow \begin{aligned} mg y_1 &= \frac{1}{2} m v_{cm}^2 + \frac{1}{2} I \omega^2 \\ \frac{1}{2} m v_{cm}^2 + \frac{1}{2} I \omega^2 &= mg y_2 + \frac{1}{2} I \omega^2 \end{aligned}$$

Από την πρώτη εφίαμνη παρατήρηση: $mg y_1 = \frac{1}{2} \left(m + \frac{I}{R^2} \right) v_{cm}^2 \Rightarrow \boxed{v_{cm}^2 = \frac{2mg y_1}{m + I/R^2}} \quad (4)$

Από την δεύτερη εφίαμνη παρατήρηση: $mg y_2 + \frac{1}{2} I \omega^2 = \frac{1}{2} m v_{cm}^2 + \frac{1}{2} I \omega^2 \Rightarrow \boxed{y_2 = \frac{v_{cm}^2}{2g}} \quad (5)$

Από την (4) $\Rightarrow$ (5) Δια πάρομε: $y_2 = \frac{1}{2g} \frac{2mg y_1}{m + I/R^2} \Rightarrow \boxed{y_2 = y_1 \frac{1}{1 + I/mR^2}} \quad (6)$

Αλλά η πολύ αδύνατης αυτού της σύμπτωσης έχει τη μορφή: $I = k m R^2$ οπού
 k = μια σταθερά που εφαρμόζεται από το σχήμα των σιφίνων και αν είναι
σημερινής η ίδια. Αυτοματικάς επομένως Δια πάρομε;

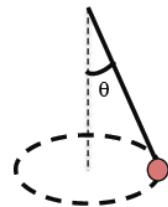
$$y_2 = y_1 \frac{1}{1 + k m R^2 / m R^2} \Rightarrow \boxed{y_2 = y_1 \frac{1}{1 + k}}$$

Για τα κυλίνδρα $k = \frac{1}{2}$ οπότε Δια πάρομε: $\boxed{y_2 = y_1 \frac{2}{3}}$

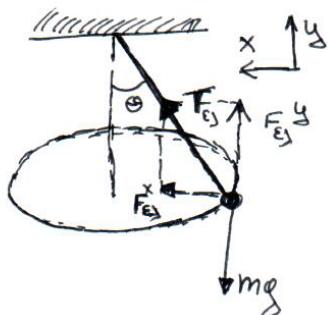
(b) Για τα σφρίρα $k = \frac{2}{5}$ οπότε Δια εξούσιες: $y_2 = y_1 \frac{1}{1 + \frac{2}{5}} \Rightarrow \boxed{y_2 = y_1 \frac{5}{7}}$
Η σφρίρα διαλέγει το φέγγιτερό υψού.

Άσκηση 11 [10μ]

Υποθέστε ότι έχετε ένα ελαστικό νήμα μήκους $l = 30\text{cm}$ στο ένα άκρο του οποίου είναι δεμένη μία μικρή σφαίρα. Το άλλο άκρο του νήματος είναι στερεωμένο σε κάποιο μηχανισμό ο οποίος μπορεί να το περιστρέψει. Αρχικά το σύστημα νήμα-σφαίρα είναι κατακόρυφο και δεν περιστρέφεται. Στη θέση αυτή το νήμα επιμηκύνεται κατά 2.0cm ως προς το φυσικό του μήκος. Ο μηχανισμός τίθεται σε λειτουργία και η σφαίρα αρχίζει να κινείται σε σταθερό οριζόντιο κύκλο ενώ το νήμα σχηματίζει γωνία 60° με την κατακόρυφο διεύθυνση. Η διάταξη αυτή συμπεριφέρεται σαν κωνικό εκκρεμές.

- (α) Να βρεθεί η περίοδος περιστροφής της σφαίρας. [6μ]
- (β) Υποθέστε τώρα ότι η περίοδος περιστροφής γίνεται μισή αυτής που βρήκατε στο προηγούμενο ερώτημα. Βρείτε τη γωνία που σχηματίζει το νήμα με την κατακόρυφο σ' αυτή την περίπτωση. [1μ]
- (γ) Ποια είναι η ελάχιστη και ποια η μέγιστη γωνιακή ταχύτητα με την οποία μπορεί να κινηθεί η σφαίρα ώστε το σύστημα να συνεχίσει να συμπεριφέρεται σαν κωνικό εκκρεμές; [2μ]
- (δ) Σχολιάστε πως αλλάζουν τα χαρακτηριστικά της κίνησης καθώς η γωνιακή ταχύτητα τείνει στην μέγιστη τιμή της. [1μ]

Εφόσον το νήμα είναι ελαστικό υπενθύμει σε νόημα των Hookes: $F_{EJ} = -k \Delta l$ όπου Δl η επιφύκυνση των νήματος καθώς περιστρέφεται
Στη γωνία περιστροφής $\Theta = 60^\circ$, το μήκος του νήματος θα είναι l (φυσικό μήκος) και θα επιπλέον επιφύκυνεται με Δl_2 .

Επομένως η δύναμη που θα ασκείται στη σφαίρα θα είναι: $\boxed{F_{CJ} = -k \Delta l_2} \quad (1)$
Για αριθμητική επιφύκυνση θα έχουμε επομένως: $F_{EJ} = -k(-\Delta l_2) \Rightarrow F_{EJ} = +k \Delta l_2$
Εφαρμόζουμε τον 2^ο νόημα των Newton στη σφαίρα:

$$\sum F_x = F_{EJ}^x = F_{EJ} \cdot \sin \Theta \Rightarrow \sum F_x = k \Delta l_2 \sin \Theta \Rightarrow m a = k \Delta l_2 \sin \Theta \quad \left. \right\} \Rightarrow \\ \text{αλλά } \eta \sum F_x \text{ πειρίζει το ρόλο της κεντροφορτών διάκυψης: } \sum F_x = m \frac{v^2}{R} \Rightarrow$$

$$\Rightarrow m \frac{v^2}{R} = k \Delta l_2 \sin \Theta \Rightarrow \boxed{k \Delta l_2 \sin \Theta = m \omega^2 R} \quad (2)$$

$$\sum F_y = F_{EJ}^y - mg = 0 \Rightarrow \boxed{k \Delta l_2 \cos \Theta = mg} \quad (3)$$

H κατίνε της μονάδης εργασίας θα είναι: $R = (l + \Delta l_2) \cdot \sin \theta$ (4)

$$\text{Από την (2) & (4) } \Rightarrow k\Delta l_2 \sin \theta = m\omega^2(l + \Delta l_2) \sin \theta \Rightarrow k\Delta l_2 = m\omega^2(l + \Delta l_2) \quad (5)$$

Αναμετρώσας της (5) στην (3) θα διώσου: $m\omega^2(l + \Delta l_2) \cos \theta = mg \Rightarrow$

$$\Rightarrow m\omega^2(l + \Delta l_2) = mg / \cos \theta \Rightarrow \omega^2 = mg / [m(l + \Delta l_2) \cos \theta] \Rightarrow$$

$$\Rightarrow \omega^2 = g / [(l + \Delta l_2) \cos \theta] \quad (6)$$

$$\text{Από την (1) & (3) ισχύει: } k\Delta l_2 = \frac{mg}{\cos \theta} \Rightarrow \Delta l_2 = \frac{mg}{k \cos \theta} \quad (7)$$

Αναμετρώσας την (7) στην (6) και ξανα:

$$\omega^2 = \frac{g}{l \cos \theta + \Delta l_2 \cos \theta} = \frac{g}{l \cos \theta + \frac{mg}{k \cos \theta}} \Rightarrow \omega^2 = \frac{g}{l \cos \theta + \frac{m}{k} g} \quad (8)$$

Όταν το γίνεται δεν περιστρέφεται τότε ισορροπεί στην κατασκευής διάλυση
και η επιδίνωση των υποθέσεων είναι: $k\Delta l_1 = mg \Rightarrow \Delta l_1 = \frac{mg}{k}$ (9)

Αναμετρώσας της (8) στην (9) θα διώσου τις δυνάμεις:

$$\boxed{\omega^2 = \frac{g}{l \cos \theta + \Delta l_1}} \quad (10).$$

$$(a) \text{ Από την εφιαλτη } \omega = \frac{2\pi}{T} \text{ και την εφιαλτη } (10) \text{ ισχύει: } \frac{4\pi^2}{T^2} = \frac{g}{l \cos \theta + \Delta l_1} \Rightarrow \\ \Rightarrow \boxed{T^2 = \frac{4\pi^2(l \cos \theta + \Delta l_1)}{g}} \stackrel{(11)}{\Rightarrow} T = \frac{4\pi^2(0.3 \cos(60^\circ) + 0.02)}{9.81} = \frac{4\pi^2 \cdot 0.17}{9.81} \Rightarrow \\ \Rightarrow T = 0.6841 s^2 \Rightarrow \boxed{T = 0.827 s}$$

$$(b) \text{ Αν η περίοδος γίνεται τηγάνι της προηγούμενης } T_2 = T_1 / 2 \stackrel{(11)}{\Rightarrow} \frac{T_1^2}{4} = \frac{4\pi^2(l \cos \theta_2 + \Delta l_1)}{g} \\ \Rightarrow \frac{1}{4} = \frac{l \cos \theta_2 + \Delta l_1}{l \cos \theta_1 + \Delta l_1} \Rightarrow l(\cos \theta_1 - \cos \theta_2) = 3\Delta l_1 \Rightarrow \boxed{T_1^2 = \frac{4\pi^2(l \cos \theta_1 + \Delta l_1)}{g}} \\ \Rightarrow \cos \theta_2 = \frac{l \cos \theta_1 - 3\Delta l_1}{4l} \Rightarrow \cos \theta_2 = \frac{0.3 \cos(60^\circ) - 3 \cdot 0.02}{4 \cdot 0.3} = 0.075 \Rightarrow \boxed{\theta_2 = 85.7^\circ}$$

$$(8) \text{ Εφεζοφες να μην εφιαλω (10) οπου } \omega^2 = \frac{g}{l \cos \theta + \Delta l_1}.$$

Η ελαχιστη ταξιδιωτικης γυρωσης ταχυτητας επιτυχηται όταν ο παραστατικος γινεται λεπτος που ευθυγράτει οταν $\Theta = 0^\circ \Rightarrow \cos \Theta = 1$.

Η λιγοτερη ταξιδιωτικης γυρωσης ταχυτητας επιτυχηται όταν ο παραστατικος γινεται ελαχιστης που ευθυγρατει οταν $\cos \Theta = 0 \Rightarrow \Theta = 90^\circ$

Οι δύο ταξιδιωτικης γυρωσης ταχυτητας θα είναι:

$$\omega_{\min}^2 = \frac{g}{l + \Delta l_1} \xrightarrow{(8)} \omega_{\min}^2 = \frac{g}{l + \frac{mg}{k}} \text{ για } \Theta = 0^\circ$$

$$\omega_{\max}^2 = \frac{g}{\Delta l_1} \xrightarrow{(8)} \omega_{\max}^2 = \frac{g}{\frac{mg}{k}} \Rightarrow \omega_{\max}^2 = \frac{k}{m} \text{ για } \Theta = 90^\circ$$

$$(5) \text{ Αντη την εφιαλη (7) } \Delta l_2 = \frac{mg}{k \cos \Theta} \text{ παρατηρούμε ότι όταν η}$$

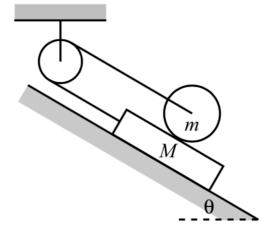
γυρωση ταχυτητας περιστροφής τείνει στην λιγότερη ταξιδιωτικη, το συγχρόνως περισσέρεται στο οριζόντιο επίπεδο, όπου $\Theta = 90^\circ$. Στην περίπτωση αυτή, η γυρωση ταχυτητας ευθυγρατει λεπτη η διαδικαση του γυρισματος.

Στην περίπτωση αυτή, η γυρωση ταχυτητας ευθυγρατει λεπτη η διαδικαση του γυρισματος $\frac{k}{m}$ και έχειται ευκολογεί,

Άσκηση 12 [10μ]

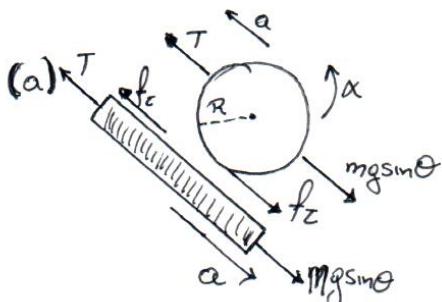
Μια ρόδα μάζας m (και ροπής αδράνειας $I = mR^2/2$) βρίσκεται πάνω σε μία σανίδα μάζας M .

Υποθέστε ότι $M \gg m$. Η σανίδα βρίσκεται πάνω σε λεία κεκλιμένη επιφάνεια γωνίας κλίσης θ με την οριζόντια διεύθυνση. Ένα αβαρές νήμα περνά από λεία και αβαρή τροχαλία και έχει τα άκρα του δεμένα στη σανίδα και στον άξονα της ρόδας που περνά από το κέντρο της ρόδας και είναι κάθετος στην επιφάνεια της. Θεωρήστε ότι η ρόδα εκτελεί κύληση χωρίς ολίσθηση πάνω στη σανίδα και ότι τα δύο τμήματα του νήματος από τη τροχαλία στα δύο σώματα, είναι και τα δύο παράλληλα προς την κεκλιμένη επιφάνεια.

(α) Να κάνετε το διάγραμμα του ελεύθερου σώματος για τη σανίδα και τη ρόδα (χρειάζεται να δείξετε μόνο τις δυνάμεις παράλληλες προς τη κεκλιμένη επιφάνεια). [3μ]

(β) Ποια είναι η επιτάχυνση της σανίδας; [7μ]

Κατά βάση της κεκλιμένης επιφάνειας, καθώς αύρια δέχεται την επίδραση της τάσης του νήματος, της δύναμης της τριβής μεταξύ τους, και της δυνατώσας του βάρους παραβούτα προς τη κεκλιμένη επιφάνεια.

(β) Τα δύο σώματα συνδέονται με αβαρές νήμα που οποιο περνά από λεία και αβαρή τροχαλία. Τα δύο σώματα θα έχουν συνιδωτές φάσεις γραφίσιας επιτάχυνσης, " α ", λόγω "διατήρησης του νήματος". Θεωρήστε στη φορά της επιτάχυνσης της σανίδας προς τα κάτω και επομένως η ρόδα θα κινηθεί προς τα πάνω.

Έστω ανόρια α η γωνιακή επιτάχυνση της ρόδας, δειχνώντας σε φορά αντίκτυπος των δυνάμεων του πολεγμού ως θετική.

Καθώς η σανίδα κινείται κατά φία ανόριας από προς τα κάτω, η ρόδα κινείται κατά φία απόριας από προς τα πάνω, και επομένως η μεσαία πολεγμού της ρόδας ως προς τη σανίδα θίνει 2α . Αυτό ανφέρεται στο ποιο διαχριθεί η ρόδα ως προς τη

$$\text{Γανίδα ότι είναι } S = \frac{1}{2}d = R\theta \Rightarrow \frac{d^2}{dt^2}S = \frac{d^2}{dt^2}(R\theta) \Rightarrow R\ddot{\theta} = 2a \Rightarrow \boxed{a = \frac{g \sin \theta}{R}}$$

Γράφαμε τις εξιώσεις των 2^ο νότου του Newton για τη μεταβολή και περιστροφής κινήση:

Για τη Γανίδα:

$$F = ma \Rightarrow Mg \sin \theta - T - f = Ma \quad \left. \begin{array}{l} \\ \end{array} \right\} \Rightarrow -2f + g \sin \theta (M-m) = (M+m)a$$

Για την ρόδα:

$$F = ma \Rightarrow -mg \sin \theta + T - f = ma$$

Περιστροφής ρόδων - Ροτίς ως προς το κέντρο

$$\vec{\tau} = I\vec{\alpha} \Rightarrow f \cdot R = \frac{1}{2}mR^2\alpha \Rightarrow f = \frac{1}{2}mR\cancel{\alpha} \Rightarrow f = ma$$

$$\Rightarrow -2ma + g \sin \theta (M-m) = (M+m)a \Rightarrow g \sin \theta (M-m) = (M+3m)a \Rightarrow$$

$$\boxed{a = \frac{M-m}{M+3m} g \sin \theta}$$

B' ιπόνος - Δυαριζόμενη Γρίψης

Αν η Γανίδα μετακινείται ρόπος τη βίαιη του κεντρικού έντασης και της ανίσταης διαίρεσης της κινήσης της μεταξύ της κινήσης διαίρεσης δ, τότε η μεταβολή στη διατάξη ενέργειας των συστημάτων θα είναι:

$$\Delta U_g = (M-m)gd \sin \theta \Rightarrow (M-m)gd \sin \theta = \Delta E_k = \frac{1}{2}Mv^2 + \frac{1}{2}mv^2 + \frac{1}{2}I\omega^2$$

$$\Rightarrow (M-m)gd \sin \theta = \frac{1}{2}(M+m)v^2 + \frac{1}{2}\frac{1}{2}mR^2\left(\frac{\omega v}{R}\right)^2 \xrightarrow{\text{ηαράρεται 2 άντες για την εντάξη}} = \frac{1}{2}Mv^2 + \frac{1}{2}mv^2 + mv^2 \Rightarrow$$

$$\Rightarrow (M-m)gd \sin \theta = \frac{1}{2}(M+3m)v^2 \Rightarrow v^2 = 2 \frac{(M-m)gd \sin \theta}{(M+3m)} \Rightarrow v = 2 \sqrt{\frac{(M-m)gd \sin \theta}{(M+3m)}} d$$

Αυτό το αντετοπόντιο αντετοπόντιο είναι οι ίδιες λαθανάτες της εξιώσεως

για κίνηση με σαντράρη εντάξην: $v_f^2 - v_i^2 = 2ax \Rightarrow v_f^2 = 2a \cancel{dx}$

Επομένως συγκρίνοντας τις εξιώσεις θα έχαμε: $\boxed{a = \frac{(M-m)}{(M+3m)} g \sin \theta}$